

Ліси дрімучі, тихі, сумовиті,
Ставок з водою, ясною як скло,
Хати курні, соломною покриті, —
То рідний край і ріднее село.

Збіжжя кругом; блават синіє в житі,
А панський лан — як море те одно;
Голодний хлоп в старій подертій свиті
То рідний край і ріднее село.

А там і церква. Хрест на ній підтятий
До неба зняв блискучі рамена.
Довкола церкви в неділю і в свято

Гурток людей, немов сім'я одна,
Сердечно богу дякує за всьо —
То рідний край і ріднее село.

Відень, 1891

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Село»](#);